

שעת סיפור סיפורי המקדש

כשאפלטון פגש את ירמיהו

אפלטון, הפילוסוף היווני הנודע, הגיע לירושלים יחד עם נבוכדנצר. הוא עלה להר הבית, ושם נתקל בנביא ירמיהו, שישב ובכה וקונן על חורבות המקדש. התקרב אפלטון אל ירמיהו, ושאלו: 'אתה אדם חכם. איך זה שאתה בוכה על עצים ואבנים? איזו תועלת יש בכי? ובכלל, מדוע חכם כמוך בוכה על העבר? הרי אי אפשר להחזיר את הגלגל לאחור!'

הרים אליו ירמיהו עיניים עצובות, ושאל: 'יש לך שאלות פילוסופיות שאתה לא יודע לפתור?'
'כן, בוודאי', ענה לו אפלטון. 'יש לי ספקות שנראה לי שאף אדם בעולם לא יוכל לפתור אותם.'
'אמור לי אותם, ואני אפתור לך', ביקש ממנו ירמיהו.

אפלטון תיאר לירמיהו את כל ספקותיו ושאלותיו, וירמיהו פתר לו אותם כלאחר יד.
התפלא אפלטון מאוד על כך, שהרי היה בטוח שאין אדם ילוד אישה שיוכל לפתור לו את אותם ספקות, והנה בא ירמיהו ופותר אותם בקלות.
פנה ירמיהו אל אפלטון ואמר: 'רואה אתה? כל אותה חכמה שראית, באה לי בזכות העצים והאבנים הללו! ובאשר לשאלתך השנייה, האם יאה לחכם לבכות על העבר, זאת לא אסביר לך, משום שבין כה וכה לא תוכל להבין.'
מהי אותה תשובה שאותה אפלטון הפילוסוף אינו מסוגל להבין? על כך משיב הסבא מקלם, שאנחנו לא מתאבלים על מה שהיה ואיננו, אלא על העתיד, על עתידנו ללא מקדש. "שערי דמעה לא ננעלו", וכשאנחנו בוכים על החורבן אנחנו מתעוררים לרצון ולמעשה, ומשתדלים שהעתיד יהיה טוב יותר.

כל הזכויות שמורות

המדרשה לידע המקדש

המדרשה לידע המקדש 02-9666177

רחוב יפו 234 ירושלים. 943831

דוא"ל: yeda.mikdash@gmail.com אתר אינטרנט: hamikdash.org.il www. ע.ר. 580223873